

Радой Ралин
Настроение

Когато здрач кафявоален
засипе този чезнещ град,
той се превръща в нереален,
за миг забравил своя глад.

Навлиза в улицата главна,
напук на свойта нищета
и всеки опит е сподавен
за малко женска красота.

Безпомощните електрики
пак симулират тържество.
Но всеки вече тук е свикнал
да бъде тъжно същество.

И аз с приятели се скитам,
налучквам техния кураж,
опитвам да обхвана в ритъм
звука на вялия пейзаж.

Накрая всичко свършва в скука.
Един часовник градски бий.
Понесъл по невинна клюка
се връща всеки, за да спи.

И в този мрак провинциален
аз лягам в тесния креват,
със сън наивно-социален
насищам младия си глад.

1941

КРАЙ

© 1941 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5800>]